

EL CURS DE SEGUR OBRER

CULTURA VIVA

D. Josep Maluquer i Salvador és tota una voluntat, tota una intel·ligència, tota una vida, dedicades al servei d'un ideal. Si les grans qualitats de molts homes resulten a voltes estèrils per manca d'aplicació a un ideal de millorament humà, les grans qualitats que en el Sr. Maluquer i Salvador s'ajunten han sabut agermanar-se estretament per a posar-se al servei d'un ideal tot humanitat i tot grandesa.

Una gran intel·ligència, una cultura vas-tíssima, una voluntat enèrgica i un cor cobejant d'amor als humils i a llur millorament, han impulsat al Sr. Maluquer a realitzar un treball tenaç, a sostenir una lluita aquí poc corrent, a portar a terme una labor gairebé superior a les seves forces, les quals es mantenen encara vibrants mercès a aquesta flama de l'ideal que en el Sr. Maluquer tot ho abraça i tot ho vivifica.

Dedicat a les tasques de l'actuariat científic quan aquí apenes es tenia noció d'aquestes coses, amb contacte amb el món exterior i precisament perquè aquí l'ambient no era propici a les seves aficions i al seus treballs, un dia—lluminós per ell i per tots—va brindar-se-li ocasió d'injectar aquí els seus coneixements científics en una branca social; i aquest home, que havia realitzat una labor apreciadíssima en tots els centres actuariais del món, a l'ensens que realitzava una tasca humil en aquella primera Comissió de Reformes Socials, que reunia a molts esperits selectes

en un quasi sotabanc del Ministeri de la Governació, planejava un projecte d'Institut que s'ocupés de Previsió. El projecte devingué llei, aquesta prengué carta de naturalesa en la vida nacional; i heus-aquí com aquesta obra ha florit i ha fructificat fins a extrems insospitables. Per això en l'Institut Nacional el Sr. Maluquer és impuls, força, iniciació, ànima... El seu càrrec es el de menys; i per això, D. Josep, el Conseller Delegat, es en l'Institut una institució, amb tot i reunir, aquest organisme, als homes més eminents d'Espanya en qüestions socials.

*
**

I aquest es, a la vegada, el Professor del Kurs de Reus, com ho fou del d'Igualada.

De primer antuvi desconcerta una mica veure com un alt funcionari d'un Institut oficial de la importància del de Previsió, deix el seu confortable despatx del Passeig de Sagasta, de Madrid, per a recórrer tota Espanya i posar-se en contacte amb les multituds, i venir a adoctrinar als elements populars des de les càtedres d'un Ateneu Obrer o d'un Centre de Cultura general, actuant sempre en funcions oficials. Aquesta política és una força en l'Institut.

Es cert que, fins deixant-se portar el Professor per la simpatia docent, l'Acadèmia de Jurisprudència—en la que tants mèrits hi té conseguits—oferia camp prou ampli a la seva labor. Preferint, però, les

realitats vives, desitjant prendre la flama que l'arbora en l'esperit del poble, no vacil·la en acostar-se al poble, als seus centres de treball i de cultura. Aquesta labor ha d'ésser útil, no solament com a obra de formació de refinaments culturals, ans com a labor de conquesta de voluntats.

I per això ve a Reus, per a parlar amb un istil fàcilment assequible des d'aquestes Càtedres populars als elements obrers que segueixen aquests cursos en totes les regions, per a mostrar els horitzons plens de llum de ço que la Previsió pot fer i ha fet ja en el món, de la necessitat de que tots els esperits s'incorporin a n'aquesta croada en cerca de la justícia social per l'evolució social.

*
* *

El Curs de Segur Obrer de Reus, no serà, certament, tasca petita. En l'Ateneu obrer d'Igualada el Professor va esboçar els fonaments de l'obra de Previsió a Espanya, comparant-la amb la d'altres països. En el Curs de Reus, es demostrarà de com aquells ideals han plasmat en la realitat. I aquesta realitat viscuda serà mostrada ençà i enllà de les fronteres; enllà, mitjansant l'exemple d'un laboratori social tan intens com Bèlgica; ençà, amb l'explicació de tot ço que les Caixes col·laboradores de l'Institut han fet en llurs regions respectives.

Així la teoria s'apreciarà millor en el fet viu; així les idees s'hauran fet carn i sang de realitat. I la fortíssima vida social de Bèlgica ens servirà, a l'ensems, d'estímul i d'exemple i ens donarà una major facilitat de realització. I homes eminents d'aquella simpàtica terra—tan coneguda ja exteriorment—col·laboraran en l'obra del Sr. Ma-

luquer, i vindran a Reus a mostrar-nos els tresors que's poden esperar de la Previsió organitzada.

Mes encara; les Caixes col·laboradores de cada regió tenen ja una vida intensa. I llurs directors o inspiradors vindran també al Curs de Reus a exposar l'obra llur, i divulgar-la com es mereix. Aleshores nosaltres, els catalans, podrem mostrar-nos orgullosos de l'obra formidable de la Caixa de Pensions, tan gran i encara per molts ignorada en tota la seva magnitud.

I si a les explicacions doctrinals acompanyen—com acompanyaran—projeccions, vistes, gràfics de tota mena, estadístiques etz., no cal dir com creixerà l'interés del Curs, del que serà Professor primer D. Josep Maluquer, amb l'ajut decidit de la Comissió organitzadora, designada per la laboriosa Secció d'Estudis Socials del CENTRE DE LECTURA, de Reus.

*
* *

L'obra de cultura social es aquí urgentíssima. I convé demostrar d'una vegada el que es capaç de dur a terme la Previsió, en l'obra de l'evolució social vers una major justícia en les relacions socials. Així's, per mig del Curs, les maravelles de la Previsió a Bèlgica—i ja també les d'Espanya—desfilaran davant els cervells desperts dels deixebles de totes les classes i categories. I l'obra del Conseller Delegat serà, una vegada més, exemplar; quant, referint-se al Curs d'Igualada i estrenyent la mà a tots els amics d'allí i de Reus, comenci amb aquelles paraules sacramentals que retraten tota la seva inesgotable perseverància: «Déiem ahir...» La realitat confirmarà i engrandirà, n'estem segurs, les nostres esperances.

JOSEP M. GICH